

SCENARIUSZ UROCZYSTOŚCI PRZEKAZANIA SZTANDARU SZKOLE PODSTAWOWEJ W ZARĘBKACH W DNIU 4.06.2006R.

Rozpoczynamy teraz drugą część naszej podniosłej uroczystości.

Proszę wszystkich o powstanie

„ Poczet flagowy do wciągnięcia flagi państwowej na maszt – występ.

Do hymnu państwowego.

Po hymnie.

„ Poczet flagowy wstęp.

Proszę państwa, dzisiejszy dzień jest bardzo szczególny w historii naszej szkoły i miejscowości – zdarza się to tylko raz. Otrzymamy sztandar który dla społeczności szkolnej jest symbolem Polski-Narodu-Małej Ojczyzny, jaką jest szkoła i jej najbliższe otoczenie.

Cieszę się bardzo że mogę serdecznie powitać tych , którzy uświetnili dziś naszą uroczystość i będą tę radość dzielić się z nami:

Serdecznie witam:

1.Parlamentarzystów – Senatora Mieczysława Maziarza

Władysława Ortyła

Posła RP – Zbigniewa Chmielowca

2. Ks. Dziekana Kazimierza Szkaradka oraz wszystkich księży którzy pracowali w naszej szkole i księży z naszej parafii

3. Witam władze wojewódzkie: Podkarpackiego Kuratora Oświaty Macieja Karasińskiego dyrektora wydziału edukacji Aliną Pieniążek i starszą wizytator KO Wanda Ostafin

4. Gorąco witam Władze powiatowe na czele z Przew. Rady Powiatu Józefem Kardysiem i starostą Bogdanem Romaniukiem

5. Witam Komendantów – Policji Mieczysława Margańskiego i straży Jana Ziobro oraz byłego komendanta Józefa Halata

6. Serdecznie witam władze gminne na czele z Przew. Rady Miejskiej Janem Wiąckiem wiceprzewodniczącymi , Radnych i sołtysów sąsiednich wsi

7. Pragnę serdecznie powitać Pana Burmistrza - Jana Zubę wraz z pracownikami Urzędu Miejskiego

8. Witam wójtów sąsiednich gmin

9. Gorąco witam dyrektora Poradni Psychologiczno- Pedagogicznej Elżbietę Mikołajczyk prezesa ZNP Jana Mierzwę Inspektora d/s Oświaty Ireneusza Koguta

10. Serdecznie witam Zespół Oświatowy na czele z dyrekt. Ryszardem Haptasiem i członków Komisji Oświatowej na czele z przewod. Ewą Wójcicką.

Koleżanki i kolegów dyrektorów szkół podstawowych i gimnazjalnych z naszej gminy.

11. Szczególnie gorąco witam byłych i obecnych pracowników tutejszej szkoły, emerytów i nauczycieli.

12. Witam Radę Rodziców na czele z Przew. Markiem Opalińskim i Radę Sołecką na czele z P. sołtys Marta Tęderą oraz strażaków z prezesem Markiem Tęderą

13. Pragnę serdecznie powitać dzieci i młodzież oraz wszystkich mieszkańców naszej miejscowości również przedstawicieli miejscowych organów społecznych, przedstawicieli mediów .

14. Witam wszystkich wg. godności, zajmowanych stanowisk, których być może pominąłem, a są obecni wśród nas

Witam Wszystkich.

Referat

Szanowni Państwo! Drodzy Uczniowie!

23 lata temu nasza szkoła otrzymała imię Andrzeja Jadacha miejscowego działacza Wici i ruchu ludowego, w czasie okupacji żołnierza Batalionów Chłopskich o pseudonimie „Karol” żarliwego patrioty w latach międzywojennych, współorganizatora strajku chłopskiego w 1937 roku w rodzinnych stronach. Wniósł on istotny wkład w budzenie świadomości klasowej środowiska i jego rozwój gospodarczy. Aresztowany przez gestapo w 1943 roku w bestialski sposób torturowany, zginął prawdopodobnie w rzeszowskim więzieniu, nie zdradzając swej organizacji, i osób w niej skupionych.

Społeczność szkolna co roku składa hołd swojemu Patronowi, podkreślając wartości, na których warto się wzorować niezależnie od światopoglądu, statusu społecznego, przekonań politycznych.

Dzisiaj przeżywamy uroczystość przekazania sztandaru szkole. Nie sposób przy tej okazji, chociaż krótko nie wspomnieć o historii tutejszej miejscowości i o szkole w niej funkcjonującej. Zarębki to osada z XVI w. leżąca w dawnej Puszczy Sandomierskiej. Ważnymi zabytkami naszej wsi był folwark wybudowany w I połowie XIX wieku przez Tyszkiewiczów, którego dzierżawcą został Wojciech Mańkowski. Z rodziny tej wywodzą się wybitni Polacy: Antoni Mańkowski – organizator i uczestnik Powstania styczniowego w 1863 roku, Bolesław Mańkowski – dyrektor biblioteki Jagiellońskiej, Alfons Mańkowski – ksiądz, prałat, historyk, badacz dziejów na Pomorzu i Prusach Zachodnich, Tadeusz Mańkowski – prawnik, historyk sztuki.

W okresie Wiosny Ludów odbywały się we dworze konspiracyjne zjazdy z udziałem Juliana Goslara, działacza niepodległościowego i poety, który był nauczycielem synów Wojciecha Mańkowskiego.

W okresie międzywojennym wieś rozwijała się pod względem gospodarczym. Zaliczana była w dawnym powiecie do wiosek przodujących. Działało tutaj Kółko Rolnicze, Przystosobienie Rolnicze organizujące konkursy uprawy roślin, hodowli, sadownictwa oraz szkolenia agrotechniczne. Wojna przerwała działalność gospodarczą wsi. Podczas okupacji, działały tu tajne organizacje: Armia Krajowa i Bataliony Chłopskie, które poniosły liczne ofiary w ludziach.

Po wojnie następuje dalszy rozwój wsi. Przeprowadzono dalsze utwardzanie drogi, dokonano elektryfikacji, w czynie społecznym

wybudowano przystanek kolejowy, położono asfalt, wieś została zgazyfikowana, wybudowano wodociąg, znikły drewniane domy, pokryte strzechą, a na ich miejscu stoją piękne murowane, wybudowano kaplicę. Wszystko to co zostało zrobione dla wsi należy zawdzięczać uporowi i wytrwałej pracy jej mieszkańców.

W tak następujących przemianach wsi zmieniało się i oblicze tutejszej szkoły.

Budowę obecnej starej szkoły rozpoczęto w 1910 roku. Pierwszym kierownikiem szkoły była Michalina Radoszewska, następni to : Jan Sarapuk, Władysław Mazurkiewicz, Natalia Mazurkiewiczowa, Józef Krupa, Krystyna Pyra.

W szkole tej występowały duże trudności lokalowe. Zajęcia prowadzone były w 2 izbach lekcyjnych i 2 pomieszczeniach wynajętych u gospodarzy. Były to czasy w których nauczyciel musiał być przygotowany do uczenia wielu przedmiotów. Po wielu staraniach ówczesnego dyrektora szkoły i mieszkańców, przystąpiono do budowy nowej szkoły, którą oddano do użytku w 1972 roku.

W następnych latach wyremontowano stary budynek. W odświeżonych pomieszczeniach znalazło się miejsce dla oddziału przedszkolnego, Sali gimnastycznej, gabinetu higienistki, biblioteki i kuchni. Ziścił się sen o ciepłej szkole zimą – rodzice pomogli, wybudowano kotłownię, zlikwidowano piece.

Szkoły doczekała się chwili, gdy można było w klasie powiesić krzyż obok godła, a ksiądz oficjalnie wszedł do klas nauczać religii, tworzyć można było szkolne tradycje świąt chrześcijańskich.

W ostatnich paru latach obie szkoły doznały prawdziwych przeobrażeń: wybudowano łazienki, zmieniono dach, wymieniono okna i drzwi, zrobiono plac zabaw i boisko sportowe , szkoła otrzymała salę komputerową.

Za wszelkie te prace szczególne słowa podziękowania kieruję do władz miejskich.

Szkoła ma wieloletni dorobek w prowadzeniu kółek artystycznych, z młodzieżą, takich jak zespół taneczny, zespół wokalnie-instrumentalny, teatralny, szkolny chór uczniowski.

Owe zespoły artystyczne swoim urozmaiconym repertuarem, , ubogacają uroczystości we własnej szkole i poza nią. Uczniowie prezentowali swój dorobek artystyczny na imprezach kulturalnych:

gminnych, rejonowych, wojewódzkich w Kolbuszowej, Nowej Dębie, Mielcu, Sędziszowie Małopolskim, Łańcucie, Rzeszowie.

Sukcesy szkoły mierzy się osiągnięciami uczniów i losami jej absolwentów. Zdobęde się na krótką refleksję i przypomnę niektóre z licznych wyróżnień naszej szkoły, szczególnie te na szczeblu wojewódzkim, kuratorskim i ministerialnym, osiągniętych na przestrzeni minionych kilkunastu lat:

- Za duży wkład pracy społecznej, przez młodzież przy budowie przystanku kolejowego i realizację zadań w konkursie „Sprawy do załatwienia” szkoła została wyróżniona przez Ministra Oświaty i Wychowania.**
- Za popularyzowanie idei z zakresu ekologii szkoła wyróżniona jest przez Zarząd Główny Ligii Ochrony Przyrody.**
- Uczennica naszej szkoły powołana została w skład Kadry Igrzyskowej przygotowującej się do startu w VIII Ogólnopolskich Letnich Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w Poznaniu.**
- Plakat uczennicy o tematyce zdrowotnej eksponowany w hollu Ministerstwa Oświaty i Wychowania.**
- Szkoła odznaczona Krzyżem Batalionów Chłopskich za propagowanie idei ruchu ludowego**
- Uczniowie 3-krotnie zajmują I miejsce w Rejonowym turnieju gier i zabaw a II miejsce w półfinałowych „Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w Mielcu**
- Zespół Taneczny „Lasowiaczy” wyróżniony przez Kuratora Oświaty i Wychowania za udział w Wojewódzkim Przeglądzie Pracy Pozalekcyjnej, otrzymuje nagrodę pieniężną,**
- Uczniowie biorą udział w XIX Turnieju Wiedzy o Bezpieczeństwie Ruchu Drogowego w Rzeszowie ,**
- Uczennice naszej szkoły zdobyły I nagrodę w eliminacjach wojewódzkich X konkursu „Poeci i Pisarze Dzieciom” Małgorzaty Musierowicz, w kategorii piosenki i II nagrodę w Międzywojewódzkim konkursie tegoż samego konkursu**
- wyróżnienie w eliminacjach wojewódzkich XI konkursu Literackie ABC (w kategorii piosenki) udział w Finale Rejonów XIII konkursu Literackie G H i J**
- chór szkolny bierze udział w ogólnopolskim konkursie chór szkolny ACAPELLA w eliminacjach wojewódzkich i w I wojewódzkim Przeglądzie Chórów pod hasłem „Święto Pieśni”.**
- Szkoła uzyskuje wyróżnienie w IX Wojewódzkich Spotkaniach Teatrów Jasełkowych,**
- Zarząd Główny Związku Żołnierzy Batalionów Chłopskich przyznaje szkole „Medal Pamiątkowy 60 rocznicy powstania**

- Batalionów Chłopskich za zasługi na odcinku rozbudzenia zainteresowań młodzieży najnowszą historią naszego narodu,**
- **Decyzją jury konkursu organizowanego przez Zakład Historii Ruchu Ludowego w Warszawie pod tytułem „ Izba Pamięci w Naszej Szkole” wyróżnione zostały prace 3 uczennic naszej szkoły.**

Jak widzimy szkoła ta może poszczycić się wieloma swoimi sukcesami i osiągnięciami.

Niech z pamięci tych tradycji korzystają nowe roczniki uczniów i kontynuują je.

Wszystkim związanym sercem z tą szkołą ludziom, serdecznie dziękuję i życzę wszelkiej pomyślności i wszystkiego co najlepsze i najpiękniejsze.

Część artystyczna.

.. GDYBYŚMY O NICH ZAPOMNIELI NIECH BÓG ZAPOMNI O NAS"

/rozważania o Andrzeju Jadachu z okazji nadania sztandaru/

Uczeń: Kiedy społeczność naszej szkoły poszukiwała Patrona, nie sięgnęła po nazwiska wielkich ludzi ogólnie poważanych, których życie i czyny są powszechnie znane. Chciała znaleźć zwyczajnych ludzi, jednego z nas a jednocześnie wielkiego, którego postępowanie mogło stać się przykładem dla innych.

Uczeń: Wybór wcale nie był łatwy, o czym może przyświadczyć pani dyrektor Krystyna Pyra, która koordynowała przygotowaniem do nadania imienia Patrona. W naszej małej ojczyźnie znalazło się wielu godnych naśladowania, ostatecznie wybrano właśnie Andrzeja Jadacha, zdecydowała nie przynależność partyjna, ale charakter i osobowość człowieka, Jego pochodzenie, obecność Jego śladów w naszej wsi.

Uczeń: Chcielibyśmy dziś przybliżyć sylwetkę Patrona, przypomnieć za co Go

szanujemy. Uczeń: Nasz Patron, Andrzej Jadach, urodził się 25 listopada 1911 roku w Zarębkach, spędził tu dzieciństwo i młodość. Był to okres trudny,

wynikający z ciężkiej codziennej pracy rolnika zapewniającej minimum

egzystencji. Tu wkroczył w wiek dojrzały.

Uczeń: Mnie wszystko tak cieszy, co swojskie, co nasze.

I ludzie mi drodzy i mili.

I nie wiem, co miłsze nad wiejskie poddasze?

Nad ptaka, co w krzakach wciąż kwili?

I nie wiem, co miłsze nad ludzkie wejrzenie?

Co czystsze nad wodę przeczystą?

Co lepsze nad dobre u ludzi wspomnienie?

Co droższe nad ziemię ojczystą?

Uczeń: Był zwyczajnym człowiekiem, który zakosztował niełatwego życia na wsi, ale nie uciekał od niego i miał też w sobie odwagę walczyć o rangę i godność zawodu rolnika.

Uczeń: O Tobie w kurzu bibliotek nie drzemią poematy...

Kalendarzy czerwienią nie zdobią Twój e daty,

W tysiącach szkół wierszyków pełnych euforii

O Tobie nie cytują panie od historii...

I w listopadzie w rocznicę wieści Hioba

O Twojej śmierci kraju nie spowija żałoba...

Uczeń: Czymże więc przemawia do nas nasz Patron? Po pierwsze - to człowiek czynu, a po drugie - społecznik.

Uczeń: I nie weźmiemy od innych szablonu

na przebudowę czy na rozbudowę,

myśl własną weźmiem z czarnego zagonu

i zasiejemy własne ziarno zdrowe.

W słowach tylko chęć widzimy, w działaniu potęgę;

trudniej dzień dobrze przeżyć, niż napisać księgę.

Uczeń: Jako dziewiętnastolatek organizuje rówieśników w Kole Młodzieży Wiejskiej Wici. Celem wicjarzy była troska o młodego człowieka -upowszechniali wiedzę, tworzyli kulturę, zaszczepiali marzenia o godnym życiu na wsi. W późniejszym czasie Jadach zostanie prezesem Stronnictwa Ludowego kolbuszowskiego powiatu. Będzie organizował strajki chłopskie, za które zostanie aresztowany.

Uczeń: Są w ojczyźnie rachunki krzywd,

obca dłoń ich też nie przekreśli,

ale krwi nie odmówi nikt:

wysączymy jaz piersi i z pieśni..

Cóż, że nieraz smakował gorzko

na tej ziemi więzienny chleb?

Za tę dłoń podniesioną nad Polską –

kula w łeb

Uczeń: Otóż właśnie - gdy w 1939 roku Niemcy uderzają na Polskę, Andrzej Jadach bierze udział w kampanii wrześniowej. Bo - po trzecie - nasz rodak był patriotą. Nie na pokaz kochał Polskę i nie dla poklasku był gotowy stanąć w jej obronie.

Uczeń: Za bardzośmy Ojczyznę kochali świętami.

Za bardzośmy wierzyli, że zawsze nad Wisłą,

Cud będzie czekać na nas i gromy wytrysną

Z niebieskiej maginockiej linii ponad nami.

Spraw, by wstała o własny wielki trud oparta,

Biała z naszego żaru, z naszej krwi czerwona,

By drogo kosztowała, drogo zapłacona,

Żebyśmy już wiedzieli, jak wiele jest warta.

I żeby już na zawsze była w każdej trosce,

I już w każdej czułości, lęku i rozpacz -

By wnuk, zrodzon w wolności, wiedział co to znaczy

Być wolnym, być u siebie - być Polakiem w Polsce

Uczeń: Po przegranej wojnie obronnej organizuje konspirację na swoich terenach. W czasie okupacji jest znany pod pseudonimem Koral.

Uczeń: Nasz obowiązek - orać ziemię,
wydrzeć to, co w jej wnętrzu drzemie,
nasz obowiązek - o nią bić się,
ta ziemia to nasze życie.

Bić się będziemy w imię człowieka,
w imię ziemi,
przyszłość
czeka.

Uczeń: Był komendantem Ludowej Straży Bezpieczeństwa, jednym z dowódców Batalionów Chłopskich jako członek komendy obwodu kolbuszowskiego, pracował w Komisji Administracyjnej, Ekonomicznej i Samorządowej.

Uczeń: Okrucieństwo wroga w tych ponurych latach,
ducha narodu złamać nie zdołały,
choć wróg napuszczał przeciw bratu brata,
do walki stanął Naród cały.
Szczególna rola przypadła młodzieży,
która ciężar walki przyjęła na siebie,
by okupantowi policzek wymierzyć,

a zniwagi bliskich, będących w potrzebie.

Nie szczydzili trudu, spieszyli z pomocą,

choć to i dla nich zadanie niełatwe,

czasami we dnie, częściej jednak nocą

gnębicieli ludu chwyтали w pułapkę.

W walkach odnosili same powodzenia,

dla przeciwnika nieuchwytni byli,

to wymagało nie lada ćwiczenia,

więc maskowali się dobrze i kryli.

Uczeń: Dodajmy więc jeszcze czwartą cechę naszego Patrona - dobry organizator. Potrafił swoją działalność pogodzić jeszcze z obowiązkami męża i ojca.

Uczeń: Ja podkreśliłbym piątą cechę - odpowiedzialność za przyjęte na swoje barki obowiązki. Zobowiązania względem ojczyzny, małej ojczyzny i rodziny wypełnia do końca. Gestapo aresztuje Go w przededniu

Wszystkich Świętych w domu rodzinnym, już tu na miejscu rozpoczną się tortury mające wymusić od pojmanego ważne informacje. Jednakże katowany milczał, nie wydał nikogo i niczego.

Uczeń: Brakuje też dzisiaj pewnych rzeczy, a które jakoś łatwiej jest znaleźć u naszego Patrona - zwyczajnej uczciwości i poszanowania prawdy.

Uczeń: Rzadko na moich wargach -

niech dziś to warga ma wyzna —
jawi się krwią przepojony,
najdroższy wyraz: Ojczyzna.

Widziałem jak się na rynkach
gromadzą kupczykowie,
licytujący się wzajem,
kto Ją najgłośniej wypowie.

Widziałem, jak między ludźmi
ten się urządza najtaniej,
jak poklask zdobywa i rentę,
kto krzyczy, iż żyje dla Niej

Uczeń: Wreszcie całym swoim życiem podkreślał ogromne przywiązanie do ziemi, tradycji i wiary.

ROTA

Uczeń: Bowiem po ósme - miał odwagę, by działać, by występować w imieniu wszystkich i walczyć o lepsze życie. W czasie wojny miał odwagę by walczyć z bronią w ręku, miał odwagę mimo, że gestapo poszukiwało działaczy konspiracyjnych.

Uczeń: Nocą słyszę, jak coraz bliżej
drząc i grając krąg się zaciska.
A mnie przecież zdrój rzeźbił chyży,
wyhuśtała mnie chmur kołyska.
Obskoczony przez zdarzeń zamęt,
kręgiem ostrym rozdarty na pół,
głowę rzucę na wiatr, jak granat,
pierś czas zgniecie czarną łapą;
bo to była życia nieśmiałość,
a odwaga - gdy śmiercią niosło.
Umrzeć przyjdzie, gdy się kochało
wielkie sprawy wielką miłością.

PO PARTYZANCIE DZIEWCZYNA PŁACZE

Uczeń: W naszych czasach, w których liczy się pieniądz i ludzie
nastawieni są na branie, zadziwia nas zdolność do poświęcenia
się. Tymczasem Andrzej Jadach zapłacił cenę najwyższą- oddał
swoje życie.

Uczeń: Nie wiemy nic na pewno o jego ostatnich chwilach, nie znamy
dokładnej
daty, nie możemy zapalić lampki na Jego grobie.

Uczeń: Możemy za to dbać, by wartości, którym hołdował, nie znikły
razem z Nim, by trwały w nas i czyniły ten świat lepszym.

Uczeń: Nie o każdym śpiewaj ą pieśń,

nie każdemu stawiaj ą pomnik,
pieśni nieraz historia przekreśli,
pomniki zburzą potomni.

Trzeba wykuć swój łańcuch lat,
każdy rok - hartowane ogniwo,
trzeba nieść w trudzie przez świat
życie piękne, tę prawdę żywą..

Uczeń: Kończąc część artystyczną poświęconą Naszemu Patronowi, chcemy zapewnić Wszystkich tu zgromadzonych, że my - uczniowie Szkoły Podstawowej w Zarębkach — będziemy dalej poszerzać naszą wiedzę o Andrzeju Jadachu, jego życiu i działalności, a w nauce i prac\ uczniowskiej będziemy się starali godnie go naśladować.

Narrator M. Margańska – teraz nastąpi ceremoniał przekazania sztandaru. Sztandar przekazywać będą rodzice. Sztandar odbierze dyrektor szkoły, który z kolei przekaże go uczniom reprezentującym społeczność szkolną.

Proszę wszystkich o powstanie.

Poczet sztandarowy do przekazania sztandaru wystąp.

Rodzice: „Poświęcony sztandar Naszej Szkoły przekazuję w ręce Dyrektora”

Dyrektor klęka na prawe kolano , prawą ręką ujmuje płat sztandaru i całuje.

Następnie wstaje , przejmuje sztandar unosi go do góry, prezentuje pochylając go w prawo i w lewo.

Poczet sztandarowy uczniów wystap!

Poczet sztandarowy podchodzi i klęka na prawe kolano. Dyrektor pochyla sztandar przed pocztem, sztandarowy ujmuje płat sztandaru prawa ręką, całuje, po czym wszyscy członkowie pocztu sztandarowego wstają jednocześnie. Sztandarowy przejmuje sztandar.

Dyrektor wypowiada słowa:

Przekazuję wam sztandar szkoły-symbol patriotyzmu i tradycji, noście go z dumą i honorem”

Przed chwilą uczestniczyliśmy w ważnym wydarzeniu w dziejach naszej szkoły.

Od dzisiaj wręczony sztandar będzie nam przypominał, by postępować tak, aby nie zawieść naszego Patrona .

Przemówienia gości:

Czy ktoś z zaproszonych gości pragnąłby jeszcze zabrać głos?

Dziękuję wszystkim przemawiającym za zawarte w wypowiedziach spostrzeżenia , przemyślenia i refleksje. Staną się one dla nas cenna wskazówką do dalszej pracy.

Podziękowanie:

Dobiega końca uroczystość , która na długo zapadnie w naszych pamięciach i naszych sercach. Przygotowanie uroczystości było możliwe dzięki zaangażowaniu wielu osób. Pragnę zatem złożyć bardzo serdeczne podziękowanie tym ,którzy przyczynili się do tego, by dane nam było przeżyć dzisiaj te doniosłe chwile:

- Dziękuję gościom za przyjęcie zaproszenia i obecność wśród nas.
- Jego ekscelencji Ks. Biskupowi Kazimierzowi Górnemu za poświęceniu sztandaru .
- Księżom dziękuję za modlitwę, za obecność i współpracę ze szkołą
- Nauczycielom i pracownikom szkoły dziękuję za przygotowanie artystyczne i organizacyjne młodzieży oraz ufundowanie drzewca do sztandaru.
- Rodzicom za zaangażowanie w przygotowanie uroczystości za publiczna zbiórkę pieniędzy na zakup sztandaru.
- Młodzieży za uczestnictwo i program artystyczny.
- Dziękuję sponsorom: Panu radnemu Krzysztofowi Kluzie,
- Firmie „ **SAWPOL**”
- Dziękuję orkiestrze dętej z Domu Kultury w Kolbuszowej
- Strażakom za udział ze swoim sztandarem i utrzymanie porządku

Dziękuję wszystkim za sympatię i wszelkie wsparcie

Uroczystość zakończymy odśpiewaniem hymnu szkoły.

Prosimy wszystkich o powstanie.

Baczność – Do hymnu naszej szkoły.

Baczność „Poczet sztandarowy - Sztandar wyprowadzić”